

MECHANICZNE URZĄDZENIA WENTYLACYJNE	NORMA BRANŻOWA	BN-87
	Tamy przeciwybuchowe Przepusty	0424-01
	Podstawowe wymagania i zasady usytuowania w tamie	
		Grupa katalogowa 0107

1. WSTĘP

Przedmiotem normy są podstawowe wymagania, którym powinny odpowiadać przepusty w tamach przeciwybuchowych przeznaczone do utrzymania odpowiedniego przepływu powietrza przez pole pożarowe w czasie budowy tamy w celu niedopuszczenia do wybuchu, do doprowadzenia gazów inertnych z agregatów gazowych oraz do przejścia ratowników górniczych i transportu sprzętu poprzez tamy.

2. WYMAGANIA

2.1. Główne wymiary — wg rys. 1.

2.2. Wymagania konstrukcyjne

2.2.1. Przepust zabudowany w tamie powinien wytrzymywać ciśnienie wybuchu wynoszące co najmniej 1 MPa.

2.2.2. Kłapa zamykająca powinna być zawieszona na płycie czołowej przypawanej czołowo do korpusu przepustu.

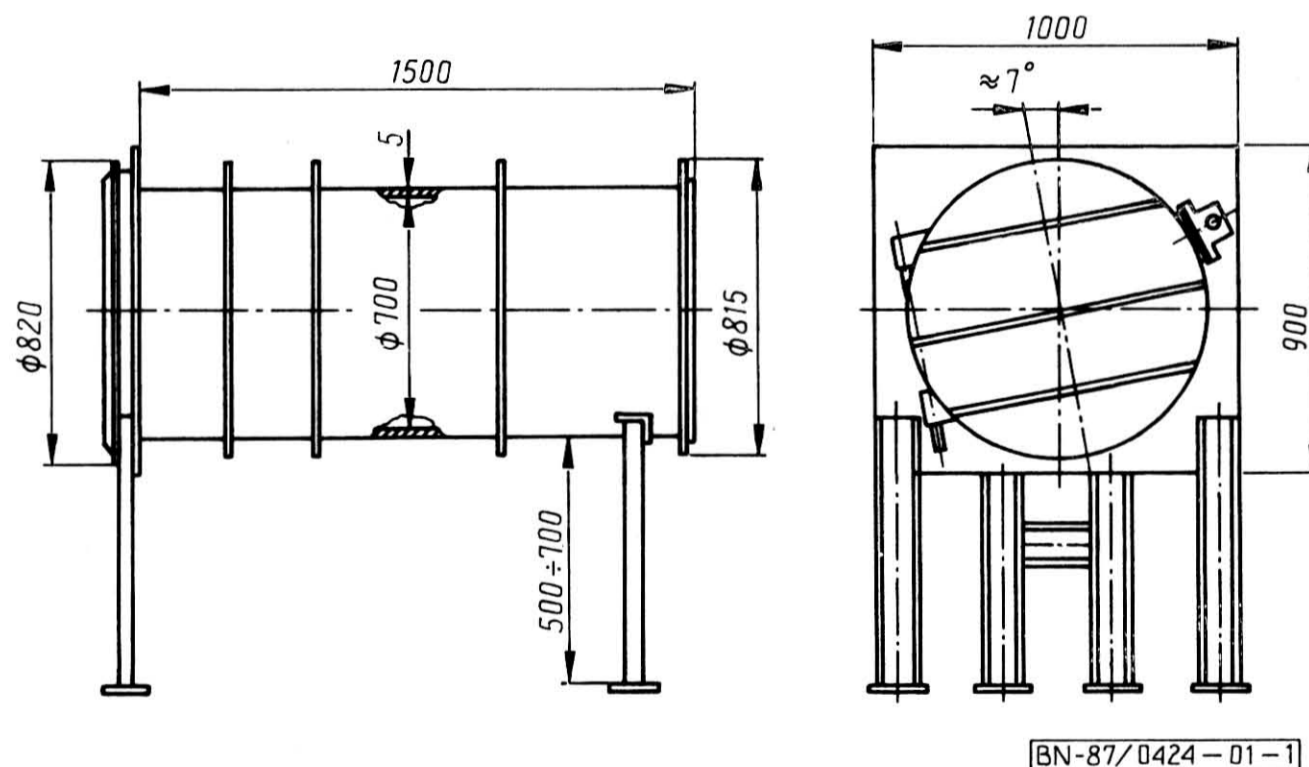
2.2.3. Oś przechodząca przez punkty zawieszenia kłapy na płycie czołowej powinna być odchylona od osi pionowej kłapy o około 7° (rys. 1).

2.2.4. Otwarcie kłapy powinno mieć mechaniczne ograniczenie do szerokości otwarcia wynoszącego $55 \div 60^\circ$.

2.2.5. Podwójny zamek zatraskowy (regulujący) zabezpieczający kłapę przed otwarciem w czasie cofania się fali wybuchu powinien być zamocowany do płyty czołowej.

2.2.6. Korpus przepustu powinien być wzmocniony elementami kotwiącymi obejmującymi cały obwód korpusu, np. przypawanymi kołnierzami (rys. 1).

2.2.7. Koniec korpusu przepustu powinien być zaostrzony w przypawany pierścień wzmocniający, o który opiera się ruchomy kołnierz z otworami umożliwiającymi połączenie przepustu z lutniami wentylacyjnymi za pomocą klinów zaciskowych lub śrub.

BN-87/0424-01-1

Rys. 1

Zgłoszona przez Główny Instytut Górnictwa
Ustanowiona przez Ministra Górnictwa i Energetyki dnia 19 lutego 1987 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1987 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 4/1987, poz. 13)

2.2.8. Otwieranie i zamykanie klapy z zewnątrz tamy.

Do kołnierzy wzmacniających i płyty czołowej powinny być przymocowane rurki stalowe do przeprowadzania przez nie układu cięgieł umożliwiających otwieranie i zamykanie klapy z zewnątrz tamy.

2.2.9. Konstrukcja stalowa. Zaleca się umocowanie przepustu na sztywnej konstrukcji stalowej, ułatwiającej jego usytuowanie i montaż w tamie. Przykładowy schemat takiej konstrukcji pokazano na rys. 1.

2.3. Materiał. Wszystkie elementy przepustu z wyjątkiem zamka mogą być wykonane ze stali węglowej spawalnej zwykłej jakości. Zamek należy wykonać ze stali nierdzewnej utwardzonej.

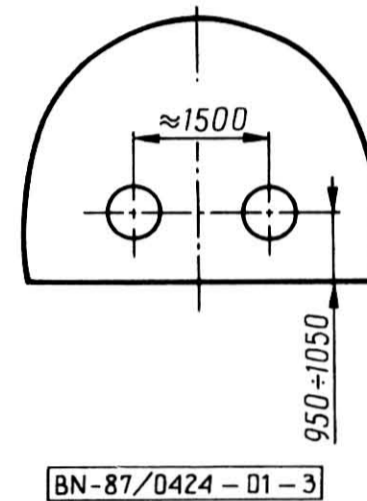
2.4. Zabezpieczenie antykorozyjne. Wszystkie powierzchnie przepustu łącznie z konstrukcją nośną wg 2.2.9 należy zabezpieczyć przed korozją przez dwukrotne malowanie emalią podkładową, a następnie emalią właściwą.

2.5. Wyposażenie dodatkowe. W przypadku przewidywanej współpracy przepustu z lutniociągiem poza tamą o średnicy innej niż średnica przepustu np. lutniociągiem $\phi 630$ lub 800 mm należy wraz z przepustem przygotować odpowiednią lutnię przejściową (rys. 2).

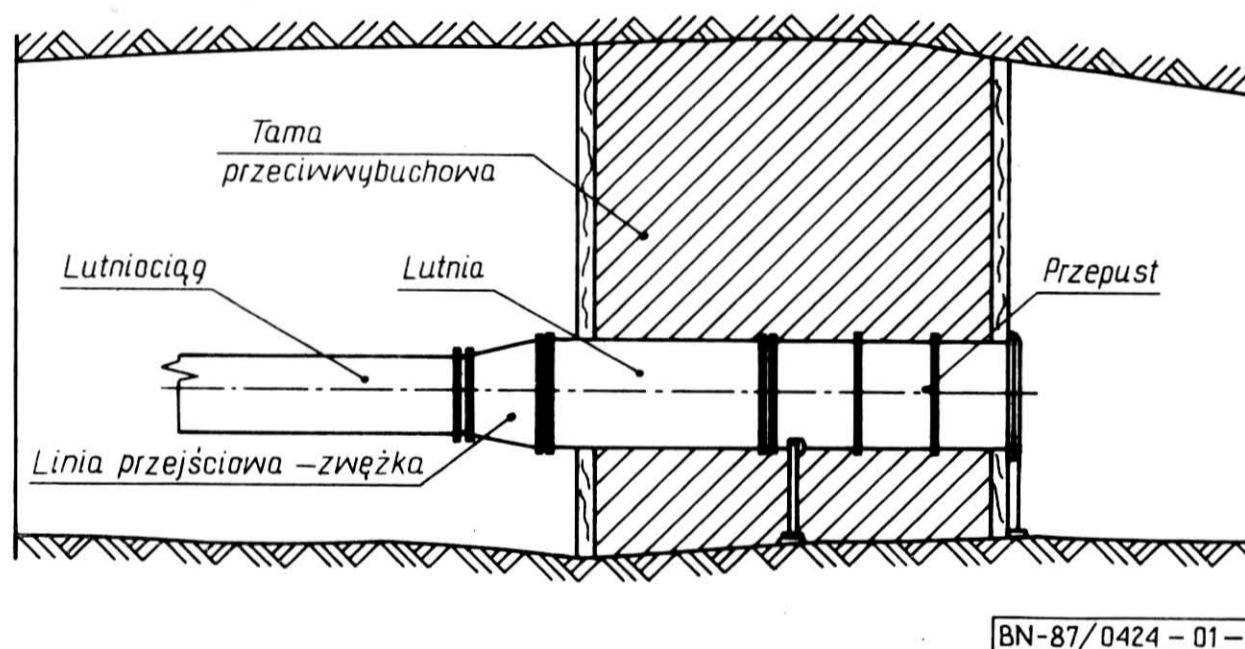
3. ZASADY USYTUOWANIA PRZEPUSTÓW W TAMIE

Zaleca się montowanie w jednej tamie dwóch przepustów usytuowanych w odległości około 1500 mm od siebie.

Odległość przepustów od spągu wyrobiska powinna wynosić $850 \div 1050$ mm (rys. 3).

Rys. 3

Rys. 2

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Główny Instytut Górnictwa.
2. Autorzy projektu normy — inż. Stanisław Fiszer, mgr inż. Kazimierz Kluska, dr inż. Marian Paczkowski — Główny Instytut Górnictwa.

3. Uzgodnienie z Wyższym Urzędem Górnictwem. Treść merytoryczna projektu normy została uzgodniona z Wyższym Urzędem Górnictwem pismem z dnia 1986-12-23 znak: E/ZN-041/217/86.